

Zastupitelé schválili rozpočet na příští rok

str. 2 - 4

Prosinec v duchu Vánoc

str. 7 - 9

Z tvorby hulínských školáků

str. 15 - 16

Kam o Vánocích

str. 19

Z kulturního dění ve městě

str. 20 - 24

Vánoční výstava hulínských žen opět potvrdila jejich zručnost i trpělivost. V Záhlinicích se mají také čím pochlubit. Pozvánka na výstavu na str. 23

Mikulášů, čertů i andělů bylo před Vánoci víc než dost. O odpuštění před nimi neprosily jen děti ve škole, ale i ve školce. Str. 16

Vážně i nevážně. Tak se pekly Vánoce se „zuškou“ a hulínským kabaretem. Nostalgicky i humorně, což se publiku rozhodně líbilo. Str. 24

U nemocnice v Rijádu uměle vytvořili dokonce i potůček. Další vyprávění o péči o nemocné a postižené v Saudské Arábii na str. 12 – 14.

Mrázik opět rozesmál sál Kulturního klubu. Desítky protagonistů této kouzelné muzikálovo–kabaretní šou se staly jednou velkou rodinou. Jak fungovala? Rozhovor se scénáristkou a režisérkou v jedné osobě Lenkou Urbanovou na str. 20 – 21.

Vánoce očima školáků. Ukázky z pera hulínských autorů na str. 15 – 16. Na titulní straně kresba někdejší školačky Jany Zimčíkové ml., na zadní straně jedna z kreseb současné talentované dívky Světlany Frolichové.

Vážení občané,

čas rychle plyne a opět prožíváme dobu adventní, která vede k Vánocům. V tomto čase jsou si lidé blíže, protože je spojuje zvláštní atmosféra, kterou žádné jiné svátky nemají. Ačkoliv žijeme v moderní uspěchané době, zdá se mi, že všichni k Vánocům přistupujeme s určitou pokorou. Ať už jsme či nejsme křesťané, připomínáme si narození Ježíše Nazaretského a ctíme křesťanské tradice, které k Vánocům neodmyslitelně patří. Udržujeme tím kořeny kultury naší společnosti a přenášíme je na mladou generaci.

Tím, že jsme právě o Vánocích schopni bez ohledu na víru, politický názor a další překážky spolu dobře žít, by nás mělo motivovat i do všedních dnů.

Poslední rok uběhl jako voda. Přispělo k tomu určitě i to, že to byl první rok ve funkci starosty. Mám-li se ohlédnout, jaký byl, lze to vyjádřit slovy – pro mě náročný a pro město úspěšný. Byl plný každodenních problémů, které úřad starosty přináší. Doufám, že občané objektivně vidí, co se daří více a co méně a není proto zapotřebí ve vánočním čísle žádné zásluhy hlásat.

Do dalšího období bych si přál, abychom jako zastupitelé města i občané byli spolu schopni dobře vycházet, rozumně se domlouvat na důležitých věcech a spolupracovat co možná nejvíce ve všech oblastech života našeho města a celé naší pospolitosti. Cíle máme totiž společné. Možná se drobně liší představy cesty, jak k nim dospět. A tady hledejme schopnost kompromisu, dohody, rozumného uvažování. Co si přát víc? Snad aby naše město vzkvétalo, aby nabídlo možnosti k bohatému životu ve všech oblastech zájmů a potřeb všech lidí.

Často se při řešení problémů města hovoří o limitech finančních, ale jsou to často i limity osobní, limity ochoty lidí podílet se na společenském životě města. V této ochotě a práci pro druhé vznikají kvalitní vztahy, které posunují úroveň spolužití dál. Mám pocit, že v této oblasti dochází k výraznému posunu, a jsem tomu velmi rád. Limity finanční jsou jasně dané. V těch osobních zkusme ještě hledat rezervy.

Všem čtenářům a občanům města přeji, aby měli o Vánocích dostatek času věnovat se tomu, čemu chtějí a na co ve všední dny nemají čas. Do nového roku mnoho osobních a pracovních úspěchů, zdraví a tolik potřebného štěstí. Jsme každý sám jeho strůjcem.

Roman Hoza, starosta města

Z RADNICE

Učitelé, vychovatelé i ostatní pracovníci školy stávkovali

Učitelé a pracovníci Základní školy Hulín se v úterý 4. prosince 2007 připojili ke stávce. Podle slov ředitele školy Mgr. Tomislava Kolaříka stávkovali všichni a na celý den uzavřeli nejen školu, ale i školní družinu a jídelnu. Jaký postoj ke stávce zaujal zřizovatel školy, Městský úřad Hulín? To už byla otázka pro starostu města Mgr. Romana Hozu:

„Jako zřizovatel školy si vážíme náročné práce našich učitelů v oblasti výchovy a vzdělávání školou povinných dětí tohoto města. Respektujeme jejich právo na stávku jako vyjádření nespokojenosti s celkovým vývojem situace ve školství i názor hulínských učitelů na smysl a účel této akce. Navzdory tomu, že se nemusí zcela shodovat s naším názorem,“ řekl starosta

a zdůraznil, že jako zřizovatel školy město požaduje kvalitní a organizačně dobře zajištěné fungování služby, pro kterou tuto organizaci město zřídilo. „Než naši učitelé do stávky vstoupili, upozornili jsme je na společném jednání i na to, že tato služba by měla být zajištěna tak, aby sloužila ke spokojenosti občanů města, především rodičů a žáků. S formou stávky, jakou zvolili, ovšem zásadně nesouhlasíme,“ uvedl starosta R. Hoza. „Nemůžeme si přece dovolit, abychom v boji za práva učitelů jako rukojmí drželi i děti, které se prozatím neumí o sebe dostatečně postarat, aniž by se jim dostalo pomoci dospělých. Mám na mysli žáky prvního stupně. Uzavření školní družiny a jídelny totiž zásadně ovlivnilo chod některých rodin, v nichž byli rodiče postaveni

před mnohdy neřešitelný problém – komu dítě svěřit v době, kdy oni musí do práce. Za to, co se stalo a jak jim to znepríjemnilo situaci, se jim i touto cestou jako zřizovatel školy omlouváme.“

K vyjádření hulínského starosty se připojil i místostarosta Petr Polák, který pro Hulínan uvedl, že učitelé v Hulíně tím, že uzavřeli i školní jídelnu, postavili do nepříjemné situace také důchodce, kteří z jídelny berou obědy. „Z toho je patrné, že učitelé formou stávky, kterou zvolili, nedomysleli všechny souvislosti. Chápu a zcela akceptuji jejich právo na tento způsob vyslovení nesouhlasu s poměry v českém školství, nicméně mi tu chybí jistá dávka odpovědnosti jak vůči dětem, tak vůči všem, kterých se nakonec jejich stávka citelně dotkla.“

ROZPOČET MĚSTA HULÍNA NA ROK 2008 (v tis. Kč)

PŘÍJMY		
1	Daňové příjmy	62 800,00
2	Nedaňové příjmy	6 670,00
3	Kapitálové příjmy	6 000,00
4	Přijaté transfery	9 419,00
	PŘÍJMY CELKEM	84 889,00

VÝDAJE:		
	zvláštní veterinární péče	250,00
	Pila	903,00
10	Zemědělství a lesní hospodářství	1 153,00
1	Zemědělství a lesní hospodářství	1 153,00
	komunikace	4 200,00
	silniční doprava	600,00
	železniční dráhy	2 000,00
22	Doprava	6 800,00
	pitná voda	240,00
	odvádění a čištění odpadních vod	120,00

23	Vodní hospodářství	360,00
2	Průmyslová a ostatní odvětví hospodářství	7 160,00
	MŠ Družba, p.o.	850,00
	MŠ Ed. Světlíka, p.o.	1 030,00
	ZŠ Nábřeží, p.o.	4 400,00
	Základní umělecká škola	300,00
31	Vzdělávání a školské služby	6 580,00
	ochrana památek	400,00
	činnost registrovaných církví	50,00
	sdělovací prostředky	380,00
	záležitosti kultury	300,00
	Kulturní klub,p.o.	3 150,00
	dotace občanským sdružením	150,00
33	Kultura, církev, sdělovací prostředky	4 430,00
	Sportovní areál, p.o.	2 300,00
	dotace občanským sdružením	150,00
	Středisko volného času, p.o.	380,00
34	Tělovýchova a zájmová činnost	2 830,00
	Decent, p.o.	2 480,00
35	Zdravotnictví	2 480,00
	bytové hospodářství	3 742,00
	veřejné osvětlení	1 065,00
	pohřebnictví	1 000,00
	územní plánování	500,00
	komunální služby a územní rozvoj	5 580,00
	investice	1 900,00
36	Bydlení, komunální služby a územní rozvoj	13 787,00
	změny technologií vytápění	222,00
	komunální odpad	4 810,00
	RESO	760,00
	ostatní nakládání s odpady	370,00
	Kombyt p.o.	100,00
	veřejná zeleň	4 300,00

37	Ochrana životního prostředí	10 562,00
3	Služby pro obyvatelstvo	40 669,00
	sociální dávky	5 500,00
	sociální péče	300,00
4	Sociální věci	5 800,00
	požární ochrana	2 610,00
5	Bezpečnost státu a právní ochrana	2 610,00
	zastupitelstva obcí	2 030,00
	činnost místní správy	23 111,00
	výdaje na platy a pojistné	16 940,00
	nákup materiálu a služeb	4 469,00
	ostatní neinvestiční transfery	400,00
	počítačová síť	1 302,00
61	státní správa, územní samospráva	25 141,00
	platby daní a poplatků	1 800,00
	pojištění majetku	500,00
63	finanční operace	2 300,00
6	Všeobecná veřejná správa	27 441,00
	VÝDAJE CELKEM	84 833,00

	Splátky půjček	5 456,00
	Změna stavu prostředků na bankovních účtech	5 400,00
8	Financování	56,00

V Hulíně, 27. 11. 2007, zpracovala: Bc. Eva Kubínová
 Vyvěšeno od 26. 11. 2007 do 13. 12. 2007

M Zdeněk Brada MOBIL SERVIS MÁTE PROBLÉMY S MOBILNÍM TELEFONEM? !!! PŘIJĎTE K NÁM !!! B. NĚMCOVÉ 204, 768 24 HULÍN tel.: 777 82 83 60	 WWW.MOBILOPRAVNA.CZ
---	--

Život s automobilem, nebo bez něj?

MŮJ NÁZOR

Každý z nás se denně setkává s automobilovou dopravou a je jedno, zda jako řidič, nebo pasažér. „Automobilismus přináší rozkvět celé naší společnosti.“ To je věta, kterou čteme a slyšíme dost často, ale jak je to doopravdy?

Dnešní masovost automobilismu má velký vliv na podobu krajiny, na kvalitu našeho života a na životní prostředí. Rozvoj automobilismu vytváří více problémů, než kolik jich společnost dokáže vyřešit. V tomto smyslu nás automobil vrhá v čase zpět a ohrožuje naši společnost, která vznikla a prosperovala i před rozvojem automobilismu.

Zdá se, že závislost na automobilu začíná být stejně nebezpečná jako drogy, je totiž drogou samotnou. Mnoho mých známých tvrdí, že bez automobilu se prostě nedá žít, a mají svým způsobem pravdu. Z jiného pohledu můžeme také říci, že z dříve luxusní záležitosti se auto stalo mnohdy nutným vybavením domácnosti i pro ty, kteří by si jinak auto nekoupili. Neviditelná ruka trhu ve spolupráci s přetrvávající bezduchostí vládních politiků neúprosně a systematicky likviduje původní hustou síť veřejných dopravních prostředků. Není jiná možnost, jak se dostat k lékaři, do obchodu, do zaměstnání. Málokteré obce jsou tak na výši, že dotují hromadnou dopravu.

S rozvojem automobilismu dochází k řadě jevů, které lze vyložit spíše jako cestu zpět. Vždyť pro řízení automobilu je mnohem důležitější reflex než rozvinutý rozum. Rychlý postřeh a instinkt má při řízení daleko větší význam, než inteligence. Autoškola je prakticky jediná škola, kterou může s výbornými výsledky zvládnout i člověk jinak naprosto negramotný. (A podle toho to také vypadá.)

Nenápadně, zato však systematicky a plošně likvidujeme úrodnou půdu, lesy. Automobily totiž potřebují asfalt a beton. Říká se tomu budování infrastruktury.

Stále nové kilometry silnic, rychlostních silnic a dálnic s obslužnými provozy nepoznamenávají pouze krajinu, ale i náš přístup k světu. Deformují naše chápání prostoru a času. Všechno to, co je krásné a opravdové. Rychlost vozu, jeho pohodlnost, zdánlivá nezávislost, snadná ovladatelnost jsou vykoupeny velmi draze. Místo parků budujeme parkoviště. (Zní to podobně, že?)

Automobily považujeme za výraz svobody – jak tedy odůvodníme dopravní zácpy, se kterými se dnes a denně setkáváme? Automobilismus nás zbavuje rozumu a citu i při pohledu na otázky týkající se života a smrti. Množství mrtvých na silnicích nás málokdy nutí k zamyšlení, pokud to není někdo z blízkých.

Děti jsou vytlačovány z ulic do omezených výběhů, aby byly před auty chráněny. Automobil ulici výrazně změnil. Mám v oddíle děti, které jely poprvé vlakem. Ne s rodiči, ale se mnou na výpravu. To také o něčem svědčí.

Automobilový průmysl je výzva ke státnímu ekonomickému růstu. Stále je nám to podsouváno. Automobilismus znamená také poptávku po pohonných hmotách, po lepších a větších rehabilitačních centrech a nemocnicích, po pojišťovnách, autoopravnách, po vozičkách pro ochrnuté, po hrobech na hřbitovech. Pro politiky je velmi výhodné, aby co nejvíce lidí vlastnilo automobil a aby tak následovně odváděli velké daně za pohonné hmoty, povinné ručení, pojištění... Kolotoč, ze kterého zdánlivě není úniku. Všem nám připadají ceny za pohonné hmoty vysoké, což je pravda. Dělá se to promyšleně a uměle, protože ti, kteří ovládají trhy s ropou, chtějí být bohatí a hlavně chtějí vládnout a ovládat. Je také nutné si uvědomit, že každý projetý litr je nám zpět odevzdán ve formě poškozeného zdraví, a že daňový poplatník se nikdy nedozví, co z poškozeného životního prostředí bylo s jeho přispěním možná znovu obnoveno. Alternativní způsoby dopravy jsou stále ještě v plenkách nebo jsou úmyslně utlačovány lépe vybavenou konkurencí.

Kdo si myslí, že nové dálnice a silnice vyřeší problematiku našich ucpaných měst a obcí, hluboce se mylí. Pouze se na nějaký čas provoz zrychlí a pak se opět zahustí a ucpe. Lepší už to nebude, stačí se podívat jen kousek za naše hranice. Vždyť nový vůz si můžeme u nás koupit již za pouhých 160 tisíc, snad i méně, a ojetinu v pohodě i za dvacet. Známe rodiny, kde mají i pět aut. Kdyby taková ojetina měla jezdit jen do příští technické kontroly, bohatě se vyplatí. Navíc ti, kteří nechtějí platit poplatky za dálnici, budou nadále jezdit přes naše obce, ať se nám to líbí nebo ne.

Nepřikláním se také k budování společných garáží. Ztrácí smysl, pokud nejsou přímo součástí bytových jednotek, což je dnes samozřejmý standard.

Na nátlak Evropské komise byly odstraněny limity na dovoz ojetých aut do Česka. Za poslední rok tak v ČR skončilo dvě stě tisíc ojetých vozů z Evropy, z toho polovina je starších osmi let. Zůstalo jediné relativní omezení: Musí získat novou, tedy českou STK a emise.

Nastává otázka: Quo vadis, automobile?

P. S.: Přes to všechno se také rád vozím automobilem...

Pavel Šálek - ČSOP Via Hulín

DĚNÍ VE MĚSTĚ

Na návštěvě mezi důchodci

Tradici objíždět před Vánoce domovy důchodců a navštěvovat hulínské občany s přáním krásných svátků nevymizela ani poté, co se ve vedení radnice vyměnily některé tváře. Tyto mnohdy trochu smutné návštěvy ovšem přece jen doznaly jistých změn. V hulínských domech s pečovatelskou službou na Nábřeží i v Kostelní ulici byla ta setkání dokonce s kulturním programem, o který se postaraly děti Základní umělecké školy Hulín. Na Nábřeží se tato forma osvědčila už vloni.

Obyvatelé obou domů se shromáždili, aby si vyslechli pár laskavých slov z úst starosty Romana Hozy a místostarosty Petra Poláka. Poté se zaposlouchali do malého koncertu, jehož interprety byly děti od těch nejmenších po paní učitelky. Že se publiku seniorů koncert líbil, o tom není pochyb. Zahlédli jsme i tu a tam se lesknoucí slzu v oku.

Odbor sociálních věcí pečlivě připravil pro tuto příležitost 60 balíčků s ovocem. Přesně tolik jako vloni, ale neznamená to, že bychom se s některými z obyvatel domovů nerozloučili. „Deset občanů Hulína v domovech za ten rok zemřelo, přibýlo dalších deset nových,“ řekla nám Jiřina Floriánová z odboru sociálních věcí MěÚ. „Jsem ráda, že jsme mohli všechny upozornit rovnou na místě na to, že ze zákona vznikly už letos nové možnostmi finanční podpory seniorů. Informovat bychom je

chtěli konkrétně na setkání, které se skutečným počátkem příštího roku. Ti, kteří si budou moci dojet na tuto připravenou schůzku sami, se dozvědí mnohem víc,“ řekla.

V domovech důchodců na území Kroměřížska je dost takových, kteří jsou na péči druhých závislí úplně. Věřme, že ani tyto obyvatele nikdo neobejde a když ne jim, alespoň příbuzným nebo pečovatelům dle potřeby osvětlí, v čem lze jejich úděl na sklonku života ulehčit.

Obyvatelé domu s pečovatelskou službou v Kostelní ulici v Hulíně letos dostali ještě jeden dárek: V celé budově byla vyměněna okna za plastová, která zabrání tomu, aby z jejich příbytků zbytečně utíkalo teplo. Celá investice vyšla město na více než sto tisíc korun.

(aš)

Cesty včera a dnes

Jak jsme naše čtenáře informovali v minulých číslech Hulíňanu, navzdory nedostatku peněz město v rámci svých možností opravuje silnice a chodníky hlavně tam, kde je už situace neúnosná. Kdo chce

vidět – vidí. A že je toho vidět už poměrně dost dokumentují i přiložené fotografie. Zachycují ulici Boženy Němcové před loňskými Vánocemi a dnes. To nepotřebuje komentář.

minulost ...

... přítomnost

Vánoční strom svítí

Není snad krásnějšího období v roce než je to vánoční. Snad i proto se na advent v Hulíně připravovali všichni s takovým nasazením a láskou. Vánoční strom a jeho výzdoba, na které se podílely zejména děti ze Střediska pro volný čas, se připravovaly týdně dopředu. Vánoční strom městu věnovaly České lesy díky dobrým vztahům s některými lidmi z radnice, a tak se od zámečku u Kroměříže dostal až na Náměstí Míru v Hulíně. Protože převézt jej v celé délce tak, jak byl pokácen, technické vybavení Komby Servisu neumožňovalo, museli strom na místě zkrátit asi o 4 metry. Navzdory tomu je stromeček krásný, urostlý a hlavně přinesl radost všem obyvatelům Hulína.

Na pátek 30. listopadu se připravovaly hlavně děti ze Základní umělecké školy, které si připravily hodnotný kulturní program. O hudbu a zpěv se postarali žáci hudebního odboru, děti z dramatického odboru pro změnu personifikovaly Advent. Starý rok a čtyři nová roční období přijely stylově. V bryčce, do níž byly zapraženi koně – a až trochu přibrzdili beztak přehuštěnou silniční dopravu, zdá se, že i řidiči byli tentokrát shovívavější. Někteří dokonce shromážděným obyvatelům Hulína mávali a blikali reflektory. Kdo by před Vánoci nezjhnul?

Starosta Hulína Roman Hoza zapálil adventní věnec na pódiu a vánoční strom se rozzářil v podvečerním stmívání. Zpěváci sboru Zvonky vítání adventu nakonec

několika nádhernými písněmi, vánoční koledy nevyjímaje, celou sešlost ukončili. Poté se už jen rozzářilo nebe, neboť i letos se Hulíňané mohli potěšit ohňostrojem.

Vánoce v této chvíli už stojí na prahu. Jen vejít. Kéž do našich srdcí stejně jako do všech domovů vejdou otevřenými dveřmi. Kéž se ty dveře otevrou všude a všem, kteří by jinak zůstali doma se svou samotou. Posmutněli ba možná nešťastní, bez potěšení z pár laskavých slov kohokoliv blízkého.

Součástí posledního listopadového dne byla i soutěž o nejdelsí vánoční řetěz 2007.

Umístění	Třída	Délka v metrech
1.	8. A	392
2.	2. A	213
3.	školní družina	195
4.	5. A	193
5.	2. C	140
6.	3. C	34
7.	1. A	13
8.	4. C	10
9.	5. B	4,3
10.	3. A	2
10.	mateřská škola DECENT	2
10.	malá holčička	2
11.	1. C	1,8

Kouzlo Vánoc

Je přirozené, že zútulnění domova patří především do ženských rukou. Bylo to patrné i z předvánočního podvečera v Kulturním klubu, kdy se mohli přijít poradit s květinářkou Janou Zimčíkovou všichni, kteří si pod odborným vedením chtěli vyrobit adventní dekorace. Tato příjemná činnost se stala téměř doménou žen a dívek. Mužů nebo spíše chlapců tam bylo i tentokrát jako šafránu.

Zatímco Jana Zimčíková na pódiu vázala adventní věnec, pod pódiem se stříhalo, lepilo, svazovalo a zdobilo. Každý se mohl poradit s odborníky z květinářství, co jeho dekoraci chybí nebo co by jí ještě prospělo.

Nestihli jste to a zbylo vám do Vánoc už jen pár dní? Nezoufejte a dejte se do toho! Záleží především

na vašem vkusu a představivosti, na schopnosti vybrat si z plejády materiálu, který je dnes k dostání a hlavně – přidat alespoň trochu šikovné ruce. Pokud použijete tavnou pistoli, je třeba opatrnost, a jak radí květinářka Jana, mějte po ruce studenou vodu, neboť horké lepidlo zraněnou kůži rychle schladí.

Tradičními barvami Vánoc jsou zelená a červená. Červená jako symbol Boží lásky, zelená zase naděje. Módním hitem jsou tmavé, temně fialové dekorace, ale většina z nás má v oblíbené Vánoce zlaté. Zlatá je nejen romantická, ale evokuje v člověku pocit bohatství a štědrost. Nezapomeňte na květiny! Jaká by to byla sváteční tabule, kdyby na ní chyběly živé květy? Vánoční růže se stala neodmyslitelnou součástí těchto rodinných svátků a kromě

červené se už na trhu objevují různé odstíny od smetanové k tmavším. Svůj stůl můžete ozdobit anturiemi, hortenziemi, orchidejemi nebo královnami růžemi... Fantazii se meze nekladou, ale při vši radosti z tvořivé práce nezapomínejte, že pořád platí to staré známe – méně je někdy více.

Když usednete k štědrovečernímu stolu a zapálíte na adventním věnci poslední svíčku, pohladí vás duši vědomí, že jste se o tento překrásný okamžik své rodiny přičinili vlastníma rukama. Krásné Vánoce!

Alžběta Škarpichová

Není nad živý vánoční stromček

Určitě mi mnozí z vás dají za pravdu, když řeknu, že pokud si o Vánocích chceme vyzdobit svůj domov stromkem, není nad ten živý, vonící jehličím, lesem. Použijeme-li ke sváteční výzdobě živý stromek v kontejneru, uděláme tím sobě i přátelům dvojitou radost. První tím, že jakmile opadne, neskončí u popelnice jako řezaný stromek, druhou poté, co jej zjara zasadíme do zahrádky či k chatě. Živý vánoční stromek si můžeme vyzdobit i na balkóně nebo přímo v interiéru bytu.

Jak jej pěstovat na balkóně?

Vybraný druh jehličnanu si můžeme sami zapěstovat v kontejneru nebo jej koupit ve specializovaném zahradnickém závodě. Před nástupem mrazivého období kontejner zapustíme do ozdobné nádoby, kterou zespodu a na bočních stranách vyplníme izolačním materiálem proti vymrzání, a to tak, aby v něm nezůstalo místo pro mrazivý vzduch. Jako izolační materiál lze nejlépe použít jemnější zahradnický substrát či rašelinu, který řádně udusáme mezi obě stěny. Osvědčilo se též nastlání povrchu substrátu drcenou borkou, či dnes

moderními dřevěnými štěpky. V bezmrazých dnech stromek zaléváme studenou vodou, neboť kořenový bal nikdy nesmí přeschnout.

Rozhodli jste se umístit stromek v pokoji?

Stromček v kontejneru přivýkáme dva až tři týdny před Vánocemi na přechod zvenku do interiéru. Nejlépe v chladné místnosti, například v garáži, ale pozor – vždy za dostatečné intenzity světla a přiměřené zálivky. Potom jej přeneseme do pokoje, kde jej necháme 7 až 10 dní a stále jej dostatečně zaléváme. Nikdy jej ovšem nestavíme na okno na přímý sluneční svit nebo do blízkosti topení. Po svátcích jej opět přivýkáme na chladnější prostředí postupně. Opět na světlém, ale bezmrazém stanovišti, nejlépe až do příchodu jara. Pokud jej nevyhnutelně musíme vystěhovat do venkovních podmínek, obalíme kontejner proti promrzání. Pokud nebude mrznout, nezapomeňte jej zalévat, neboť sucho jehličnanům škodí více než mráz.

*Hodně pěstitelských úspěchů přeje
Ing. Zdeněk Ondruch, CSc.*

Pes jako vánoční dárek

Už je to tu. Vánoční pohoda, klid a nadělování vánočních dárků.

Rozzhavená Ježíškova linka evidovala natěšené dětské hlásky: Já bych chtěl nové kolo, PC hry, také mobil. Ježíšku, ještě počkej, počkej – chci také psa! Rodič dojatě naslouchá hlásku svých ratolestí a přidá do seznamu chybějících položek: Jeden živý pes.

Nebývá výjimkou, že se pod stromečkem objevují živá zvířata: morčata, křečci, ptáčky, kočky. Častěji to bývají právě psi. Jisté je, že rozhodnutí pořídit do rodiny psa nastává po důkladném zvážení všech pro a proti, protože to je závazek na 13 až 15 let. Dovolena a prázdniny mezi Vánoce mi uběhnou velmi rychle a nastane čas rozdělení úkolů: Kdo se stane vůdcem smečky a bude pejska vychovávat? Kdo ho bude krmit nebo venčit? Zvlášť v zimě je to nepříjemné, hlavně když jsou plísňovky a pejske je celý zablácený. Naučili jste štěňátko zůstat samo doma? Upravili jste byt tak, aby se v něm mohlo pohybovat štěně? Jste připraveni více uklízet? To platí hlavně u velkých nebo dlouhosrstých plemen. Budete mít někoho na hlídání pejska? Budete ho brát s sebou na dovolenou, nebo můžete investovat do psího hotelu?

Na podobné otázky si musíte umět odpovědět ještě před jeho pořízením. Pokud je pejske již doma a nevíte si s ním rady, poraďte se s chovatelem o jeho výchově. Když chovatel nechce o štěněti už nic slyšet, zeptejte se jiného chovatele stejného plemene nebo veterinárního lékaře, který vám jistě rád poradí.

Štěně by se mělo nejprve seznámit se všemi členy domácnosti, včetně jiných zvířat, a se svým novým domovem. Provedte ho všemi místnostmi bytu, kam mu bude do budoucna povolen přístup. Ukažte mu jeho misky na vodu a stravu a jeho pelíšek. Pokud máte zahradu, provedte ho i po ní. Pokud venku vykoná svoji potřebu, chvalte jej! Štěně začněte vychovávat od samého začátku. Vnešte do jeho života pravidelnost!

Důležité je rovněž vědět, čím byl pejske krmený, zda dostával granule nebo vařenou stravu. Přechod

stravování by měl být plynulý. Neměli byste zanedbat ani zdravotní stav štěněte. Důležité je zjistit případné potíže, eventuálně nemoci, kdy byl pes naposledy odčervení a kdy a proti čemu byl očkovan. (Očkovací průkaz by měl být k dispozici od chovatele.)

To je teprve začátek vašeho soužití s novým členem rodiny. Štěně potřebuje čas, aby si zvyklo na nové prostředí. Nezlobte se na něj, když to nepůjde tak, jak si představujete. Budte trpěliví a ohleduplní. Je to živý tvor, který potřebuje vaši péči a lásku, kterou vám v budoucnu vrátí jako váš společník.

Přeji vám mnoho úspěchů s odchovem nového pejska nebo jiného zvířátka.

Na závěr mi dovoluť všem čtenářům tohoto měsíčníku popřát hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2008.

*MVDr. Tomáš Žák
Veterinární ordinace Hulín*

Ještě jednou na téma: Svatý Jan Nepomucký

V minulém čísle Hulíňanu jsme naše čtenáře informovali o tom, jak se stěhoval sv. Jan Nepomucký a jaký byl jeho osud.

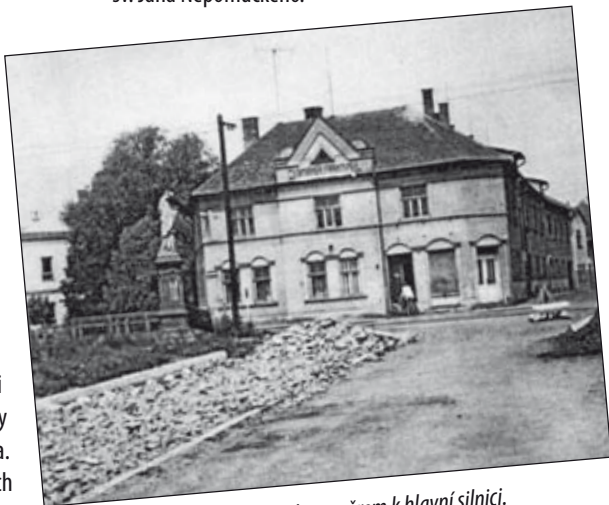
Dlužíme vám několik informací, které by jeho obraz z našeho pohledu ještě lépe objasnily.

Kult sv. Jana Nepomuckého v 18. století – zejména jeho blahoslavení v roce 1721 požezem Inocencem XIII. a pozdější svatořečení v roce 1729 – způsobil, že po sv. Václavovi se stal právě Jan Nepomucký naším druhým nejuctívanějším světcem, zemským patronem a mučedníkem.

K instalaci první, starší sochy v Hulíně došlo v roce 1727 v prostoru, kde byla později postavena obecní škola. U dnešní křižovatky ulic Kroměřížská – Komenského – Stojanova. Důvodem k jejímu postavení byl vděk našich předků za ukončení dlouhého a nákladného sporu mezi hulínskou obcí a biskupstvím kroměřížským o právo výčepu piva. Konkrétně šlo o dvě bečky! Z dnešního pohledu bychom si mohli říci – banální záležitost neboli po hulínsku „prkotina“. Hulín ovšem měl již od roku 1290 výhodu práva várečného (vaření piva), dle něhož olomoucký biskup Theodoricus uděluje městu Kroměříž takzvané právo milové, což znamenalo, že na panství biskupském v okruhu jedné míle NESMÍ SE PIVO VAŘITI S VÝJIMKOU MĚSTA HULÍNA.

Toto pravidlo se snažil porušit dočasný správce biskupských statků hrabě Otto, bratr tehdejšího biskupa Wolfganga ze Schrattenbachů (1711-1738), který v té době pobýval v Římě. Jeho bratr dal v roce 1717 do Hulína dopravit osudné dvě bečky piva a rozhodl se také v Hulíně postavit biskupský šenk. Hulínští měšťané proti tomu protestovali a protestovali zřejmě bezvýsledně, neboť došlo k soudnímu řízení trvajícímu devět let. Náklady na toto řízení představovaly 2 499 zl. 18 kr! Spor však u vídeňského dvora hulínští měšťané vyhráli a při té příle-

žitosti se rozhodli na místě, kde se již připravoval stavební materiál na kroměřížský šenk, postavit tuto první sochu sv. Jana Nepomuckého.

Pohled z Čechovy ulice směrem k hlavní síni.

Po více než sto padesáti letech, kdy bylo rozhodnuto postavit v těchto prostorách novou obecní školu (1885), byla socha odstraněna a po renovaci v roce 1889 nově postavena před vchod na hřbitov u dnešního hlavního vchodu do kostela. Tam stojí doposud.

S přemístěním sochy sv. Jana Nepomuckého zřejmě nebyli spokojeni usadlí v ulicích Kroměřížské, Hejné a Lískovce, stejně jako na ulici Pravčické. Byly to části, které od měšťanů na náměstí, Malém a Velkém Valu odděloval mlýnský náhon a které ještě donedávna existovaly jako samostatná katastrální obec a měly také vlastního představeného – pudmistra. Postarali se proto rychle o náhradu, a to v tom smyslu, že již v roce 1886 si postavili „svého“ svatého Jana u mlýnského náhonu. V místech na počátku dnešní Čechovy ulice (předtím Malý Val) – na místě, kde socha stávala až do roku 1967. Protože byl tento náhon zasypan a silnice tu byla rozšířena, socha byla přenesena do bývalého kostelního

hřbitova, vpravo od hlavního vchodu do chrámu sv. Václava. Vlastní socha sv. Jana Nepomuckého byla v září 2006 přestěhována do ateliéru restaurátora Mgr. Petra do Tlumačova. Podstavec byl pak v červnu letošního roku přemístěn do nového prostoru před farou a Domem s pečovatelskou službou v Kostelní ulici a počátkem září letošního roku nově instalovaná na tomto místě doplněným parkovou úpravou.

Není bez zajímavosti, že v roce 1888 si také občané Záhlinic postavili sochu tohoto světce, takže dnešní Hulín a římskokatolická farnost má celkem tři sochy sv. Jana

Nepomuckého, z nichž ta nově instalovaná, která se za své existence dvakrát stěhovala, byla opravena. Dvě zbývající ze svých podstavců zatím marně vyhlížejí, kdy na ně také dojde řada.

Jestliže se naši předkové k sv. Janu Nepomuckému modlivali k jeho počtě a úpěnlivě prosili veršem „Svatý Jene z Nepomuku, drž nad námi svoji ruku!“, zbývá naší starší generaci, která se dočkala globalizace, tunelování i privatizace, připojit už jen povzdech: „Ale dneska v nové době třeba držet ruce obě!“

Vlastimil Úlehla

PEL - MEL

S láskou, vírou a trpělivostí k naději

V minulém Hulíňanu jsme přinesli rozhovor s fyzioterapeutem hulínské rehabilitace Martinem Svozilem. Prozradili jsme vám, jak se do této země dostal, co pro to musel udělat i to, jak se staral o dobrý zdravotní stav saudského krále, v té době korunního prince a jeho syna. Slíbili jsme, že v prosincovém čísle vám prozradíme, jak v této zemi systém zdravotnictví funguje, jak žijí muslimští lidé připoutaní na lůžku, kdo se o ně stará i to, jaké jsou tam rodinné vztahy.

Naše první otázka se týkala systému zdravotnictví. Mají také zdravotní pojišťovny jako my?

Zdravotní pojišťovny tam neexistují. Je tam takový systém, že léčbu si Saudé v podstatě hradí sami. Existuje tam nějaký balík peněz, který ovšem musí schválit král, a pak si s ním mohou už pacienti dělat co chtějí. Funguje to tak, že vy ty finanční prostředky můžete čerpat nejen na rehabilitaci. Například dostanete schválený milión na půl roku, ale jestli za to budete rehabilitovat nebo půjdete na operaci, to už je čistě vaše věc.

To platí i starých lidí, kteří už potřebují více péče?

Pro všechny platí stejná pravidla. My jsme ovšem měli málo pacientů, kteří by přišli na rehabilitaci například s bolestmi zad, jak je to u nás obvyklé. Byly to většinou lidé po autonehodách, kteří zůstali na vozíčku, pacienti po infarktech, mozkových příhodách... Byli tam i pacienti i z okolních zemí. V Saudské Arábii se budují další zdravot-

nícká zařízení, ale zatím jsou jen ve výstavbě. Nemocnice, v níž jsem pracoval, byla první, která už funguje.

Byla dobře vybavena?

Velmi dobře. Bylo možné tam dělat i složité operace. Vynikající byla například zubní klinika a péče byla opravdu úžasná, byť drahá. Cvičebny rehabilitace byly však vybaveny šilennými rehabilitačními monstry, jak je u nás vídáme v posilovnách. Přesně tak, jak je to obvyklé v Americe. My nemáme na rehabilitačních pracovištích posilovny, neboť naše uvažování je zcela jiné. Používáme úplně jiné pomůcky při fyzioterapeutické práci než oni a myslím si, že v tomto ohledu jsme na tom lépe než Američané. Tam byl ovšem ten směr více proamerický.

Co se stane s člověkem, který se ocitne na vozíku nebo na lůžku? Jak je v Saudské Arábii pamtováno na to, že se člověk může stát imobilním, odkázaným na cizí pomoc?

Především nelze hovořit o „cizí“ pomoci, neboť základ péče o nemocného nebo postiženého člověka tvoří vlastní rodina. V nemocnici, kde jsem pracoval, také nebyli všichni jen na lůžku, ale vozili je do nemocnice k ambulantnímu ošetření. Vše ale probíhalo úplně jinak než je to zvykem u nás. Pacient nedostal k dispozici sanitku, ale vždy byl v rodině někdo, kdo jej do nemocnice přivezl. V této zemi je víc než u nás obvyklé to, že se každý člen rodiny o svého sourozence či rodiče postará. Ta rodina u Saudů samozřejmě vypadá trochu jinak než u nás. Má minimálně 10 členů a platí tam jistá hierarchie. Když je postižen rodič, postará se o něj nejstarší dítě.

Co když nemůže, protože je ten syn nebo dcera zaměstnán?

Pokud je zaměstnaný, dostává v práci normální plat, ale naprosto spolehlivě pečuje o svého nemocného rodiče. Mzdu mu platí zaměstnavatel. Je to hlavně o ekonomice a v Saudské Arábii si to nejspíš mohou dovolit. Ne malou měrou se na tomto systému péče podílí tamní náboženství. Muslimská víra. Saudská Arábie je jak víme největším producentem ropy na světě. Je to tedy bohatá země, která si takovou péči o nemocné a bezvládné může dovolit.

Postřehl jste někdy ze strany dětí k rodičům v této zemi jiný vztah než jaký známe u nás?

Především jsem si uvědomil, že to není tak, že by se postarat museli. Že je do toho něco nebo někdo tlačí.

Za čas mého pobytu mezi Saudy jsem odpozoval, že tam vše probíhá v klidu. Nikdo není nervózní z toho, že je nemocný člověk pomalejší, že je s ním potřeba mít více trpělivosti... Čas tam plyne úplně jinak než u nás. Oni neřeší vše takovým způsobem jak my. Mám za to, že nejsou pod takovým stresem jako my. Ano, připouštím, že i tam někteří (zejména v hlavním městě) ve stresu jsou, ale se životem v Evropě se to vůbec nedá srovnávat.

Pozná se to na lidech a jejich chování? Jsou klidnější?

Já jsem měl pacienty ve věku hodně přes osmdesát let, dokonce i ke sto letům, a byli na tom velmi dobře. Byli třeba po mrtvicích, měli nějakou pomůcku, ale velmi si v životě pomáhali vírou.

Ve stylu známého „věř a víra tvá tě uzdraví?“

Uvědomil jsem si, že argumenty o pacientovém postižení a hlavně o jeho neměnnosti

Saudé neberou. Jsou v životě situace, kdy musíte pacientovi říci, v jakém stavu je, k jakému fyziologickému postižení u něj došlo a co mu způsobilo. Jinými slovy, někdy musíte vyřknout to naléhavé – nedá se s tím už nic dělat. Jsme schopni vám jen v určitém smyslu ulevit od bolesti, naučit vás s vaším postižením žít, ale to je vše. Oni si to vyslechnou, ale nakonec řeknou, že v rukou to má stejně všechno Bůh. Slýchal jsem: „Doufám, že díky Bohu se ráno vzbudím a všechno bude jako dřív“.

Víte, v čem to je?

V tom, že ten věřící Muslim, a vůbec věřící člověk, neztrácí naději. U nich je všechno možné. Byli tam mladí lidé po autohavaáriích uvězněni na vozíčku. Stejně jako u nás, jenomže jak se chovají ti u nás? Pracoval jsem jistou dobu v rehabilitačním ústavu v Hrabyni a poznal jsem to prostředí s takto postiženými lidmi. Ono na člověka působí jako dům smutku. V našich ústavech je to obvykle jedna velká deprese. Psychologové mají plné ruce práce, neboť těm lidem se naprosto zbořil svět. Tam, v Saudské Arábii? Pacienti třeba dlouhé týdny, ba měsíce po úraze, nezaznamenají žádný pokrok, ale svůj úděl přijímají úplně jinak. To nejsou domy smutku. Je tam veselo a ti lidé neztrácí naději. Pořád věří, že se stane ten zázrak a oni se uzdraví. Tam jsem poznal, že víra může mít i pozitivní vliv. Člověk potom v podobných situacích tolik netrpí.

Vraťme se k péči o nemocné v rodině. Co když nemá dotyčný děti? Postará se o něj stát? Postará se o něj vůbec někdo?

Má přece sourozence, má rodinu! U nich to funguje opravdu jinak než u nás. Abych pravdu řekl, ani jsem se s takovým případem nesetkal. Nepoznal jsem tam nikoho, kdo by neměl děti. Naopak, viděl jsem tam rodiny, v nichž měli i 34 dětí. Samozřejmě můžete namítat – s kolika ženami? Ano, v této rodině to byl muž, který měl 3 ženy a s nimi těch 34 dětí, ale deset dětí je tam průměr. Deset dětí je jako u nás jedno.

Jak vypadají takové ženy?

To já nevím, viděl jsem jen oči, a u starší generace jsou ženy zcela zahaleny. Ty extrémní jsou úžasné. Ženy tam dokonce nosí rukavice, takže kůže nepronikne. Na tu může pohlédnout jenom jejich muž. Slyšel jsem dokonce, že na vesnici to funguje i tak, že chlapec – dítě ani neví, jak vypadá jeho vlastní sestra. Nikdy nemá šanci pohlédnout ji do obličeje. Existují i takové extrémní. Jiný kraj – jiný mrav.

Když slyšíme o muslimské víře, možná si ji spojujeme s jistými předsudky. Pokud by ovšem co i jen schopnost postarat se o své blízké byla tím jediným, co bychom na ní měli obdivovat, bylo by to dost.

Povídala si: Alžběta Škarpichová

ŠKOLA

Ve středu 28. listopadu se většina huliných dětí nechala do školy dovézt. Důvod byl prostý – sběr papíru přinutil rodiče naložit do auta balíky s pečlivě nasbíraným a svázaným papírem. Je to už tradice, že se každý snaží přispět nejlépe, jak může. Ve škole se „ohrál“ jen pět dní a jaké bylo překvapení, když se školáci dozvěděli konečnou sumu: Podařilo se jim shromáždit 21 369 kilogramů.

S papírem školáci netroškařili

Vánoce očima školáků

Když nedávno napadl první sníh, tak jsem si v jeho třpytivém lesku uvědomila, že se pomalu, ale jistě blíží čas vánoční. Na dveře již klepou svátky plné klidu a míru, na které se jistě mnozí z vás těší. Bytem bude vonět jehličí z vánočního stromku, venku budou padat krásné bílé vločky sněhu. Mnoho dětí se celý rok těší, až opět nastanou Vánoce a ony budou moci zdobit stromeček, zpívat koledy a samozřejmě po slavnostní večeři s rodiči rozbalit pod stromkem dárky. Zářící oči děti přinášejí dospělým nejen radost, ale i lásku, kterou k nim děti cítí. O Vánocích se schází celý rodinný kruh a prožívá společně tyto svátky. Kouzlo Vánoc je zářivé jako hvězdy na nebi a plné lásky prožívané společně s našimi blízkými.

Kristýna Podhorská, 9. A

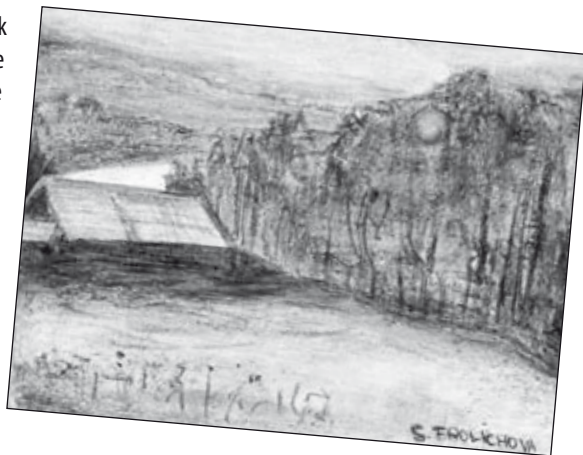
Napadl sníh,
zima je tu.
Cítím tu vůni ledových květů.

Zima je pohádka,
zima je ráj,
zahalí od pátku
celičký kraj.

To bílé ticho něžné je,
Když celičský kraj přikreje.
Snáš se k zemi, lehce a tiše
A dobře se mi o něm píše.

V lesích je klid,
Všechno šlo spát.
Jen z dálky je slyšet
Zvon vánoční hrát.

David Šudoma, 8. B

Krajina pokrytá sněhem a ledovými květy zní bílým tichem. Slunce zářící nad lesy je připraveno zajít a čeká na nastávající noc. Mračna ovinula větve bílou šálou a nasadila stromům čepici. Bílé peřiny se barví nažloutlou barvou od zapadajícího slunce.

Zaprášená mračna nakupená těsně vedle sebe jsou nasáklá přicházejícím deštěm. Zasedlý sníh v korunách stromů se na něj těší jako na vysvobození ze sevření věčného ledu. Přicházející noc bude jistě bouřlivá a temná.

*Autorkou prozaického textu a obrázku
je Světlana Frolichová z 8. A*

Vánoční dárek

Čas vánoční se rychle blíží,
Mé svědomí mě prudce tíží.
Nemám dárky pro rodinu,
Mám na shánku jen hodinu.

Nevím, jak to vyřeším,
Po ulici teď běžím.
Napadla mě myšlenka,
Pomůže mi sestřenka.

Zvoním, zvoním u sestřenky,
Ta má jen dobré myšlenky.
Jistě mi s tím pomůže,
Ale ven jít nemůže.

Radí mi jen v hádankách,
Až jde z toho trochu strach.
Za chvíli to pochopím,

Poděkuji a běžím.
Lásku dávej, nejen ber,
Pod stromečkem nehledej.
V srdci musíš lásku mít,
S ostatními se podělit.

Sestřenka mi poradila,
Rodina to ocenila.
Teď jsem vděčná za všechno,
Děkuji ti, sestřenko.

*Kristýna Podhorská, 9. A
Mgr. Ilona Herodesová
Mgr. Olga Zapletalová*

VE ŠKOLCE

Podzimní světýlkování

Začátkem listopadu bylo v mateřské škole E. Světlíka společné odpoledne dětí s rodiči, které neslo název „Podzimní světýlkování“. Děti se svými rodiči vyráběli ve třídách lampióny, jejichž světlo mělo pro ně velký význam. Do výroby lampiónů se dali všichni s chutí a ve třídách přitom vládla pohoda. Voněl ovocný čaj a jeho vůně se míchala s vůní kávy, kterou jsme svým hostům nabídli. Přáli jsme si, aby děti za pomoci vytvořených lampiónů pocítily tu pravou sounáležitost

se svojí rodinou, s kamarády ze třídy i s paní učitelkou, přírodu, která nás obklopuje, nevyjímaje. Právě hotové lampiónky jsme využili ke společným kontaktům, kdy světla svíčky symbolizovala to dobré, co se ukrývá v každém z nás. Nezapomněli jsme se rozloučit s přírodou, která se chystala k zimnímu spánku a všichni jsme si tohoto odpoledne společně patřičně užívali. Těšili jsme se na další setkání, které se mělo nést v „čertovském duchu“.

Čertovské radovánky

Čas pádí a než jsme se nadáli, světýlka z lampiček nahradily „pekelné“ ohně. Pátý prosinec byl dnem, kdy v naší mateřské škole Eduarda Světlíka nadešel čas čertovských radovánek.

Na to odpoledne se děti dlouho a radostně připravovaly. Společně se svými učitelkami vyráběly čerty, Mikuláše a andílky, zdobily jimi chodby, šatny a třídy. Aby mohly své pocity sdílet s nejbližšími,

pozvaly jsme do školky i jejich rodinné příslušníky, aby se čertovského reje zúčastnili všichni společně. Děti s učitelkami nachystaly perníčkovou hostinu, nechýběl ani poctivý čaj od raracha. Všichni se snažili obléci do čertovského a na hlavách jim toho odpoledne rašily růžky. Čekání na nebeskou návštěvu Mikuláše a Anděla jsme vyplnili písničkami, tancem, básněmi a soutěživými hrami. Do čertovského řádění se děti snažily vtáhnout

nejen rodiče, ale i sourozence. Bylo to pro všechny nové a obohacující. Vrcholem všeho byl příchod Mikuláše s Andělem, kteří ve třídách dětem nadělovali balíčky s dobrotami a povídali si s nimi. Z mateřské školy se všichni vraceli domů plní dojmů. Kdoví, zda je doma za oknem už nečekalo také nějaké překvapení...

A. Hradilová

Školní zahrada čeká na regeneraci

EKOLOGIE

Je zima a sotva si někdo láme hlavu tím, co bude na jaře. Příroda usnula a my máme spíše plnou hlavu Vánoc. Přece jen, čas letí a březen tu bude ani se nenadějeme. Co pak? Právě to je čas, kdy už musíme být připraveni.

Plány, které jsme si na příští jaro udělali v souvislosti se školní zahradou, jsou prosté. Do konce března v ní musíme udělat odstraňovací a čistící práce. V praxi to znamená, že musíme vykácet přestálé ovocné stromy, náletové dřeviny prorůstající plotem i duté tvárnice lemující plot kolem arboreta. Zbavit se musíme také kusů železa, které se povaluje v areálu, stejně jako betonové skruže podél zavlažovacího potrubí. I samotné potrubí musí pryč. Vyřezat musíme náletové keře kolem smrku u domečku se studnou. Smrk ovšem ponecháme, případně dotvarujeme spodní větve symetricky ořezem. Je toho mnohem více: Je třeba odklidit žulové kostky a cihly, odstranit železné tyče zaražené v zemi poblíž nářadovny, ořezat borovici vzadu za budovou (nutný je zdravotní a udržovací ořez), vyklíčit maliní vroubíci borovici, odstranit konstrukci nad skleníkem, a také zlikvidovat někdejší psí kotec. To vše musí zajistit odbor životního prostředí MěÚ, ale popravdě ne fyzicky. Objednávka bude adresovaná na Kombyt Servis, s. r. o. Město Hulín to zaplatí z rozpočtu odboru životního prostředí – částky na údržbu zeleně. Smluvně jsou

zajištěny práce týkající se ošetřování dřevin, mimo smlouvu pak další úklidové práce.

Odpad bude deponován na sběrný dvůr, železo pak do výkupu železa.

Čeká nás také oprava plotu. Odstraníme jeho rozbité části, natáhneme nový kolem celého areálu a plot rozdělí i plochu, kterou bude využívat škola a která naopak případně pokud jde o péči Kombyt Servisu. To vše musí být hotové do konce dubna a zajistí to odbor ISM. Opět vše finančně pokryje Město Hulín z rozpočtu odboru ISM. Snad jen částka týkající se dělicího plotu by mohla být uhrazena Kombyt Servisem. Pak už přijde na řadu to příjemnější – výsadba mladých ovocných dřevin do prostoru ovocného sadu a do druhé půlky dubna to budeme muset zvládnout my na odboru životního prostředí. Vše samozřejmě z našeho dílu rozpočtu.

Ještě letos by se mělo rozhodnout, která organizace bude mít zájem obsadit budovu a zahradní učebnu. Kdysi využívaný prostor dnes v podstatě moc užítu školákům nepřináší. V březnu se na některých pracích bude podílet i škola. Teprve v druhé fázi pak dojde na stavební rekonstrukce zahradní budovy, ale o tom už zase někdy příště.

Ing. Miroslava Dvořáková

Neházejte zářivky do popelnic!

Nefunkční zářivky a výbojky nepatří do kontejneru se smíšeným komunálním odpadem, protože z nich mohou při rozbití unikat nebezpečné látky.

Správným místem pro vyřazené světelného zdroje (trubicové zářivky, kompaktní úsporné zářivky a výbojky) je sběrný dvůr, který slouží jako místo bezplatného zpětného odběru elektrozařízení z domácností. Mimo vysloužilých televizí a ledniček tady můžete bezplatně odevzdat i zářivky. Najednou lze přinést maximálně třicet kusů, ale po předchozí dohodě s provozovatelem sběrného dvora jich můžete vrátit i více. Tyto světelné zdroje však musí být celé a nepoškozené. Jinak nepodléhají bezplatnému zpětnému odběru a město je likviduje za poplatek jako odpad. Místa zpětného odběru mohou bezplatně využívat i právnické a fyzické osoby oprávněné k podnikání, aniž by se musely v případě odevzdání zářivek a výbojek prokazovat speciální kartou nebo jiným dokladem.

Dalším místem, kde je možné zdarma odevzdat použité zářivky, jsou prodejny, ve kterých tyto výrobky nakupujete. V prodejně vám vezmou zpět tolik kusů použitých světelných zdrojů, kolik kupujete nových. Při nákupu musí být zákazník informován o způsobu a možnostech zpětného odběru použitého elektroza-

řízení. V případě, že zákazník v obchodě tuto informaci nedostane, je prodejce povinen od něj staré elektrozařízení odebrat v neomezeném množství, aniž by jejich odběr vázal na nákup nových výrobků. Poslední prodejci pak mohou tyto odebrané světelné zdroje odevzdat v nejbližším sběrném dvoře.

Systém bezplatného odběru použitých elektrozařízení, který zajišťují společnosti EKOLAMP, Asekol a Elektrowin, snižuje počet černých skládek a šetří obcím peníze. Kolektivní systém EKOLAMP vybavuje sběrné dvory speciálně označenými kovovými nádobami a zajišťuje jejich výměnu za prázdné. Nepoškozené světelné zdroje jsou pak na náklady EKOLAMPu přepravovány k recyklaci.

Obec Hulín má zájem, aby se množství odevzdávaných použitých lineárních a úsporných zářivek stále zvyšovalo. Proto uzavřela smlouvu o zpětném odběru s kolektivním systémem EKOLAMP. Pomoci můžete i vy – žádnou zářivku ani úsporku neházejte do popelnice nebo kontejneru. Tam se s největší pravděpodobností rozbijí. Pokud se však v nepoškozeném stavu dostanou k recyklaci, bude možné z nich více než devadesát procent materiálu jako je sklo nebo hliník využít.

Svoz komunálního odpadu v době vánočních svátků

24. 12. 2007 (pondělí)

Vyváží se dle stanoveného harmonogramu

26. 12. 2007 (středa)

Nejezdí se - náhradní svoz 27. 12. 2007 (čtvrtek)

28. 12. (pátek)

Nejezdí se - náhradní svoz 29. 12. 2007 (sobota)

31. 12. 2007 (pondělí)

Vyváží se dle stanoveného harmonogramu

2. 1. 2008 (středa)

Nejezdí se - náhradní svoz 3. 1. 2008 (čtvrtek)

4. 1. 2008 (pátek)

Nejezdí se - náhradní svoz 5. 1. 2008 (sobota)

Poděkování

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří přišli 16. listopadu vyprovodit na poslední cestě našeho drahého otce a dědečka, bývalého motocyklového závodníka **Roberta Zapletala**, jenž zemřel ve věku osmdesáti osmi let.

Za všechny příbuzné děkuje syn Ivan s rodinou.

Opustili nás

V listopadu jsme se rozloučili s těmito spoluobčany: **Františka Palovská** (1920) a **Anděla Kutáčková** (1913). Na počátku prosince jsme se naposledy rozloučili s **Jaroslavem Křenovským** (1952).

Pozvánka na mši

Pastorační rada Římskokatolické farnosti Hulín k Vám přichází s přáním pokoje a lásky do Vašich domovů. K vánočnímu období nabízíme několik organizačních postřehů, přijměte prosím pozvání do kostela sv. Václava v Hulíně:

sobota	22. 12.	dopoledne děti zdobí stromky v kostele
neděle	23. 12.	9:15 - mše sv. - 4. neděle adventní, adorace v 18h
Štědrý den	24. 12.	15.00 - otevírání jesliček
	24. 12.	24:00 - půlnoční mše svatá v Hulíně, od 22.00 h v Pravčicích
Boží hod vánoční	25. 12.	9:15 - hlavní Vánoční mše sv.
	25. 12.	15:00 - požehnání
	25. 12.	16:00 – Vánoční koncert: Sps Smetana a Zvonky
sv. Štěpán	26. 12.	9:15 - mše svatá
sobota	29. 12.	18:00 - večerní mše svatá
pondělí	31. 12.	17:00 - poděkování na závěr roku
	31. 12.	23:30 - půlnoční adorace
úterý	1. 1. 2008	9:15 - mše svatá, požehnání koledníků
neděle	6. 1. 2008	9.15 – mše svatá Zjevení Páně (Tři králové)

Jaký byl rok 2007?

Počet vykonnaných obřadů matričním úřadem MěÚ je také jistým obrazem toho, jaký pro nás ten starý rok 2007 byl. O pár statistických čísel jsme požádali matrikářku Vad'ku Obrdžákovou:

V roce 2007 bylo uzavřené před MěÚ Hulín 17 sňatků. Přivítali jsme 39 nově narozených dětí a udělali

2007

jednu zlatou a jednu diamantovou svatbu. V rámci výuky rodinné výchovy jsme dokonce pro žáky ZŠ Hulín udělali takřjakic „se vším všudy“ svatbu jednoho „novomanželského páru“ žáků.

Nakonec všechny tyto události zaznamenali i členáři Hulíňanu.

Tři králové opět přijdou i k vám

Tříkrálová sbírka 2008 již co nevidět zatuká i na vaše vrata a srdce. Veřejná sbírka pořádaná Českou katolickou charitou SČKCH se jí snaží cílevědomě formovat veřejné mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících. Snaží se obnovit zájem o charitu a angažovanost lidí v díle služby bližnímu v nouzi.

Tři králové opět přijdou a zatukají i na vaše dveře. V Hulíně, Záhlinicích a Pravčicích budou skupinky Tří králů koledovat ve dnech od 2. do 5. ledna 2008. Slyšte jejich koledy a otevřete svá srdce, bude dost těch, kteří vám za vaši přízeň budou vděční.

KULTURA

Jedna krevní skupina

0 Mrazíkovi a jeho protagonistech s Lenkou Urbanovou

Jak jste dala dohromady lidi, kteří účinkují v Mrazíkovi? Odkud odevšad jsou tito mladí herci?

Kabaret je vlastně rodinné divadlo, na jevišti se tedy setká syn s maminkou či dcera s babičkou, ale také žáci II. stupně LDO, který učím. Moji „našinci“ (z textu Mrazíka) jsou zejména z Hulína a okolí.

Kdy jste začínala s nastudováním muzikálu a kdy byla premiéra?

Malé přípravy se odehrávaly na podzim 2006 a byly určeny pro pořady Jak se pečou Vánoce a Dámskou jízdu. Vzhledem k tomu, že se Mrazík hrál v květnu 2007

v Anglii, byly zkoušeny dvě verze. Ta pro anglického diváka s premiérou 21. května a druhá pro Hulíňany. Premiéra Mrazík „po hulínsku“ se uskutečnila 20. června v sále Kulturního klubu Hulín, kde také zkoušíme.

Kolik vystoupení Mrazíka už máte za sebou? Plánujete další?

Do dnešního dne je to devět vystoupení, z toho tři jsme odehráli v Anglii. Jednalo se pouze o vystoupení na domovské scéně. Když jsem spočítala množství diváků, dostala jsem se k číslu kolem tisíce pěti set. Plánujeme s Mrazíkem i vyjezdy po republice.

**Spojila jste účinkování na jevišti s videem.
Kdo se podílel na této formě zpracování?**

Novinkou bylo jistě propojení divadla s dataprojekcí. Když jsem psala scénář, věděla jsem, že do tohoto typu práce půjdu. Pochvala patří šikovnému mistru projekce a žákovi literárně-dramatického odboru Jirkovi Michalovi.

Jak se Vám zkoušelo s herci, kteří v Mrazíkovi účinkují? Byli pracovití? Chodili na zkoušky pečlivě připravení? Štvali vás a často vám kazili radost z práce, nebo naopak?

Co se týče samotné práce s herci, musím přiznat, že je úžasná. Bude to nejspíš tím, že jsou stejné krevní skupiny jako já. Jsou tvůrčí, zvládají improvizaci, prostě je to moje druhá rodina.

Chystáte se Mrazíka představit i mimo Hulín? Nastudujete také novou hru?

V současné době se bude Mrazík hrát i na jiných místech republiky, ale konkretizovat bych to ještě nechtěla.. A ano, chystáme nové představení, bude to opět muzikálově laděná věc s názvem Škola základ života, ale více už neprozradím.

Máte nějaké přání do dalšího kalendářního roku?

Do roku 2008 přeji svému souboru, ale i všem záklům literárně-dramatického odboru hodně sil a úspěchů na prknech, která znamenají svět, protože nasávat atmosféru tleskajícího publika je něco tak hřejivého a úžasného, že to stojí za tu práci a čas. Čtenářům Hulíňanu přeji pohádkové Vánoce a smysluplný rok 2008.

Okno do knihovny

Městská knihovna vyhlašuje výtvarnou soutěž
O LOGO MĚSTSKÉ KNIHOVNY V HULÍNĚ

24. 1. 2008 OD 17.00 HOD. PŘEDNÁŠKA MLÝNY A MLYNÁŘI VE STALETÍCH

Pořadem provází autor knihy Mlýny a mlynáři
ve staletích Arnošt Pospíšil

UPOZORNĚNÍ NA VÁNOČNÍ PŮJČOVNÍ DOBU

PONDĚLÍ 24. 12.	ŠTEDRÝ DEN
ÚTERÝ 25. 12.	1. SVÁTEK VÁNOČNÍ
STŘEDA 26. 12.	2. SVÁTEK VÁNOČNÍ
ČTVRTEK 27. 12.	ZAVŘENO
PÁTEK 28. 12.	ZAVŘENO
PONDĚLÍ 31. 12.	ZAVŘENO
ÚTERÝ 1. 1. 2008	NOVÝ ROK
STŘEDA 2. 1.	9.00 – 12.00 a 13.00 – 18.00

Dalibor Kolbinger besedoval s rodáky

Hostýn dávnověku – to bylo téma besedy s hulínským rodákem Daliborem Kolbingerem, který se archeologii začal věnovat už jako malý chlapec pod vedením Jaroslava Kryla st. Jeho koníček jej nepřestal zajímat ani v dospělosti, a tak se začala sbíрка jeho nálezů pomalu rozšiřovat. Na čas jeho archeologické bádání, zejména v oblasti Hostýnských hor, zastavila těžká nemoc, ale nakonec se k němu přece jen vrátil. Stal se členem společnosti, jež vydává archeologické sborníky a sám se podílí na jejich tvorbě. V současnosti už jeho badatelské výlety i s ohledem na věk a zdraví trochu ochably, ale shromáždil toho za svého života tolik, že by snad potřeboval ještě jeden lidský život na to, aby vše systematicky zaznamenal a seřadil. Jak řekl, sbíрка nálezů by už vydala na jedno slušné muzeum, ale prozatím jeho nesmělé nabídky nebyly vyslyšeny. „Já bych tu sbíрку rád dal dohromady v Hulíně, protože nechci, abych ji byl příliš vzdálen,“ říká padesátník, který se připravuje na to, že své celoživotní dílo seřadí tak, aby bylo užitečné i pro budoucí generace. „Zatím mám vše na půdě a sám si neumím docela dobře představit, kolik času budu potřebovat na to, abych vše pečlivě zmapoval,“ přiznává.

**Šťastné a veselé prožití vánočních svátků
a v novém roce hodně štěstí a zdraví**

Přednášku o Hostýně v dávnověku si přišlo poslechnout do Městské knihovny několik desítek občanů, kteří si nakonec s Daliborem Kolbingerem mohli o nálezech popovídat i poté, co je představil po skončení oficiální přednášky spojené s fotodokumentací promítnutou na plátně.

Dalibor Kolbinger nepatří k profesionálním archeologům, ba archeologii ani nevystudoval, ovšem jeho vědomosti v tomto oboru v mnoha oblastech daleko přesahují rámec amatérismu.

Navštivte muzeum v Záhlinicích

Muzeum Františka Skopalíka v Záhlinicích obohatilo v čase předvánočním svou stálou expozici o výstavku perníků a vánočních ubrusů. O svátcích bude muzeum

otevřeno v 1. a 2. sváteční den od 9 do 11 hodin a odpoledne od 13 do 16 hodin. Na Nový rok bude otevřeno pouze odpoledne, a to od 13 do 16 hodin.

KULTURNÍ POZVÁNKY

Pátek 21.12. v 19 hod.

I. VÁNOČNÍ SVÍČKOVÝ KONCERT s dechovou hudbou Hulíňané a jejichmi hosty.

Sobota 22.12. v 15 hod. a v 19 hod.

II. a III. VÁNOČNÍ SVÍČKOVÝ KONCERT s dechovou hudbou Hulíňané a jejichmi hosty.

Středa 27.12. v 16 hod.

UZLOVÁNÍ S HASIČI

Pondělí 31.12. v 16 hod.

VESELÉ SILVESTROVSKÉ PROMÍTÁNÍ V LETNÍM KINĚ – vstup zdarma.

Ve 20 hod. – Klub bar

COUNTRY SILVESTR se skupinou TEXAS z Holešova.

Sobota 12. 1. ve 20.00 hod.

FARNÍ LIDOVÝ BÁL - K tanci a poslechu hraje taneční skupina **DIAMANT**.

Neděle 13. 1. ve 14.00 hod.

ZAČAROVANÉ TANEČNÍ ODPOLEDNE plné her, soutěží, čarů, kouzel a tance pro děti od 3 let.

Sobota 19. 1. ve 20.00 hod.

HASIČSKÝ BÁL - Hraje taneční skupina **TRIP**.

Pátek 25. 1. ve 20.00 hod.

Ples ZUŠ Hulín - K tanci a poslechu hraje dechová hudba **HULÍŇANÉ** a taneční skupina **TŘI NA TŘI**.

Pátek 8. 2. ve 20.00 hod.

KLOBOUKOVÝ BÁL - Hrají **KOSOVCI**.

Neděle 17. 2. ve 14.00 hod

Karneval pro děti - Pořádá SVC Hulín.

Pátek 22. 2. ve 20.00 hod.

Společenský večírek ZŠ Hulín

K dobré náladě hraje skupina **SEX – TEĚ**.

Sobota 1.3. ve 20.00 hod.

Tmavomodrý bál - Hraje taneční skupina **CLASSIC**.

PŘIPRAVUJEME:

16. 2. začátek v 19.00 hod. - **TRAVESTI SHOW**

Populární mix hudby, scének, skečů a dalších překvapení skupiny **SCREAMERS** pod názvem „**A JEDEME DÁL**“

Prosincové vítězství Zvonků v Bratislavě

Dětský pěvecký sbor ZVONKY se ve dnech 7 – 8. prosince letošního roku zúčastnil Mezinárodního festivalu adventní a vánoční hudby v Bratislavě. V silné mezinárodní konkurenci ve své věkové kategorii dětských sborů do 16 let hulínské děti zvítězily a nechaly za sebou sedm kvalitních sborů ze Singapuru, Itálie, České republiky i hostitelský slovenský sbor.

Před porotou zpívaly soutěžně v pátek 7. prosince v Zrcadlové síni Primaciálního paláce a druhého dne už stály na Hlavním náměstí jako vítěz. Po skončení vyhlášovacích ceremoniálu zazpívaly koledy bratislavskému publiku na galakonzertě, který byl součástí Vánočních trhů.

Hravé a rozdováděné

Hravost, nadsázka a rozdováděnost – to byly tři nejcharakterističtější rysy letošního vystoupení žáků ZUŠ Hulín v tradičním pořadu „Jak se pečou Vánoce“ a upekli je nejlépe jak mohli. Kdo čekal, že bude z vystoupení „na měkko“, se spletl. Vstup Adventu s jeho čtyřmi nejdůležitějšími společníky v životě doprovázen okouzujícími andílky byl sice vpravdě vánoční, ale většina vystoupení se nesla ve zcela jiném tónu. Byla plná vtípu a lehkosti. Umocnilo to štěstí ze všeho, co interpreti na jevišti

předvedli. Radost ze zpívání, hraní a tance byla opeřená tolika humornými vstupy, že publikum chvillemi vstávalo ze sedadel a burácelo smíchy. Někteří z nás se při hitparádě s imitací hvězd světových jmen popadali za břicha a do posledního místa nabitý sál Kulturního klubu dal jasně najevo, že zdejší lidé nejen umí. Oni se umí i bavit.

Alžběta Škarpichová

Přijíždí Advent. Koňské spřežení zastaví 30. listopadu na Náměstí Míru a z kočáru vystoupí Starý rok s přicházejícími čtyřmi ročními obdobími.

U vánočního stromu se shromáždili Hulíňané, aby si poslechli kulturní program žáků ZUŠ, a také starostu Hulína Romana Hozu. Starosta nakonec rozsvítil nejen symbolickou svíčku na adventním věnci, ale i vánoční strom na který děti vyrobily ozdoby a pověsily vánoční řetězy.

Vděční posluchači se nakonec stali vděčnými diváky, neboť oblohu nad městem rozzářil ohňostroj. Vítejte Vánoce, vítejte rok 2008! Necht' je pro nás úspěšný, ale i laskavý a štědrý.

Plošná reklama – 10 Kč za 1 cm² v černobílém provedení, v barevném provedení 5000 Kč za stránku formátu A5. Opakovaná se slevou. Soukromá řádková inzertce zdarma.

Vydalo město Hulín, reg. číslo MK ČR E 12041. Odpovědná redaktorka Mgr. Alžběta Škarpichová, tel. 736 220 773, tel./fax: 573 395 422, e-mail: alzbeta.skarpichova@seznam.cz. Komise Rady města: předseda Ing. L. Pecháček, členové: P. Šálek, D. Kristýnková a J. Navrátil. Všechny příspěvky jsou redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Nezveřejněné rukopisy nevracíme, o výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Adresa redakce: Dr. Stojana 375, 768 24 Hulín. Tisk: TYPOservis Holešov. Náklad: 1200 výtisků.